

2006:31

**Interpellation av Susanna Brolin (v) om samman-
slagning av stadsdelsnämnder**

Dnr 021-4478/2006

Bland de första besluten som den borgliga majoriteten tog var att de skulle slå samman stadens stadsdelar från 18 till 14 stycken. Sammanslagningen i sig var ingen större överraskning utan snarare vilka och på vilket sätt det gjordes och hur det presenterats.

På ett par månader ska ett antal stadsdelsnämnder slås samman, Katarina-Sofia med Maria Gamla stan, Liljeholmen med Hägersten, Rinkeby med Kista och Enskede-Årsta med Vantör. När det gäller de två sistnämnda finns det ingen som kan eller vill förklara varför man slår samman just dessa. De ligger inte särskilt nära varandra. De är områden som gör det svår administrerat och möjligheterna till lokalt inflytande för de boende försvåras drastiskt. Ta exemplet Enskede-Årsta och Vantör, två stora stadsdelar som ligger längst två olika tunnelbanelinjer. Tillsammans blir det drygt 80 000 invånare och de är två stadsdelar som redan idag har specifika problem när det gäller befolkningsstrukturer. Nu kommer behov som barnomsorg, äldreomsorg och socialtjänst ställas mot varandra. Detta samtidigt som lilla Älvsjö kommer att fortsätta att vara en egen stadsdel med ca 20 000 invånare samt en ganska homogen befolkning.

Konsekvenserna av det här irrationella beslutet har lett till en stor otrygghet för boende och anställda. När de inte får något annat svar än att: ”det är en kompromiss”, så ökar det allmänna politikerföraktet och folk målar upp egna skräckscenarier om att detta bara är början på en snabb och fortsatt försämring.

Med hänvisning till ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande frågor:

1. Vilka skäl låg bakom att man slog samman just dessa stadsdelar?
2. Är det fler sammanslagningar att vänta under den nuvarande mandatperioden?

Stockholm den 21 november 2006

Susanna Brolin